

CUPRINS

O scurtă biografie

Sfânta cea plină de Beatitudine

Copilăria și căsătoria

Practica asiduă a tinerei Nirmala

Stările de extaz divin și primii discipoli

Împărtășind experiența beatitudinii

Divina Mamă

Din învățăturile Mamei

Sfânta cea plină de Beatitudine

În prezent, Sri Ma Ananda Moyi este recunoscută ca o personalitate de mare renume spiritual. S-a născut acum o sută de ani și a murit la vârsta de 86 de ani. Cu toate acestea, nu se poate afirma că limitările corpului fizic i-au condiționat libertatea. A rămas aceeași în orice circumstanță. Era încarnarea unei fericiri împăcată cu ea însăși, ce cucerea inimile tuturor celor care se apropiau de ea. Avea o personalitate misterioasă și rezervată care scapă înțelegerii umane și, totuși, era atât de plină de iubirea sa compasivă față de toate ființele vii pentru care părea mai apropiată decât orice alt prieten, oricât de amabil ar fi fost. A fost o maestră a cărei ghidare o căutau atât cei cu studii superioară, cât și cei simpli, atât bătrânii, cât și copiii, atât oamenii din culturi îndepărtate, cât și cei din ținuturile natale.

Deși a călătorit continuu, parcă era prezentă în orice casă și nimeni nu îi era străin.

De-a lungul și de-a latul Indiei și dincolo de granițele sale a fost considerată personificarea viziunilor interioare ale Adoratei Mame Divine, atât de prezentă în inimile adoratorilor. În Dacca, unde a primit pentru prima dată recunoașterea a ceea ce este, era cunoscută ca „*Manush Kali*”, adică „încarnarea vie a lui *Kali*”. *Kali* este zeitatea guvernatoare a Bengalului, ceea ce ne face să înțelegem rostul acestui nume. Când a plecat din Bengal și a vizitat alte provincii, prezența sa a determinat același tip de reacție, chiar de la prima sa apariție. Pe malurile râului sacru Narmada era salutăată ca „*Devi Narmada*”. În Madurai, mulțimile venite din toate părțile și care așteptau timp de ore în șir pentru a o putea vedea câteva momente, o numeau „*Zeița Minakshi*”. În Punjab i s-a fost oferit același loc de onoare pe care îl are Sfânta Scriere, Granth Sahib. În Vrindavan, respectatul *Mahatma*, Shree Haribabaji Maharaj, a perceput-o ca fiind propria sa zeitatea venerată, Domnul *Gauranga*. Devoții lui Sri Udiyababaji Maharaj, numiți *sindhi*, au omagiat-o considerând-o personificarea zeității lor, *JhoolelaJ*.

Un credincios musulman, în timpul meditațiilor sale, obișnuia să aibă o viziune cu ea ca fiind un *taj* deasupra capului său, iar un credincios creștin a afirmat în mod spontan că ”acum avem un chip pe care i-l putem atribui lui Dumnezeu”.

Femeile simple din regiunile înalte din Almora îi spuneau: „acum că te avem cu noi nu mai trebuie să mergem la templu”.

Un vizitator, ziarist irlandez, a întrebat-o cu sinceritate, „Fac bine crezând că dumneavoastră sunteți Dumnezeu?” Sri Ma a răspuns, „Nu există nimic în afara Lui; toată lumea și toate lucrurile nu sunt decât o formă a lui Dumnezeu. Și tu ești tot o formă a lui Dumnezeu. În același mod, El a venit aici prin tine pentru a oferi *darshan*”. Ziaristul a insistat: „Care este menirea dumneavoastră în această lume?” Sri Ma a răspuns: „În această lume? Nu sunt nicăieri. Sunt eu însămi, cea care mă odihnesc în mine însămi.”

În aceeași conversație, irlandezul a spus „sunt creștin”. Sri Ma a răspuns: „Și eu sunt creștină, musulmană, ce vrei tu.”

În general, surâsul inimitabil al lui Sri Ma dezarma toate întrebările referitoare la identitatea sa. Odată a răspuns îndoilei unei credincioase cu aceste cuvinte: „Ce întrebare copilărească. Oamenii au diferite viziuni asupra zeilor și zețelor (în mine) în conformitate cu propriile lor predilecții. Ceea ce am fost înainte sunt și acum și voi fi și de acum înainte. Sunt orice ai putea gândi tu sau orice alt om că sunt. De ce nu privești lucrurile din această perspectivă? Aspirațiile (celor care caută Adevărul n.n.) au făcut să apară acest trup. Cu toții l-ați dorit și, prin urmare, l-ați găsit. Asta e tot ce aveți nevoie să știți.”

Richard Lannoy, un discipol mai vechi, a rezumat prin intermediul unei propoziții lămuritoare forma în care Sri Ma este prezentă printre noi: „Există, fără îndoială, ceva neobișnuit, ceva special, o calitate nedefinită care se apropie totuși de ceea ce este și care poate fi definit din punct de vedere uman, ce face ca un adjectiv precum «uman» să fie inadecvat pentru a fi aplicat în cazul ei, și

«divin» să pară ceva excesiv. Toți cei care au cunoscut-o știu că era pur și simplu unică... De-a lungul vieții sale a reprezentat și a manifestat culmea perfecțiunii fără niciun efort.”

Copilăria și căsătoria

Sri Ma Ananda Moyi s-a născut în sânul unei familii de brahmani credincioși, o familie prestigioasă, dar nu opulentă. I-au dat numele de Nirmala Sundari Devi, care se traduce ca „frumusețe imaculată”, și care s-a dovedit că i se potrivește dat fiind faptul că micuța a fost de mic copil o fetiță adorabilă. Micuța Nirmala, o fetiță veselă și fericită și-a petrecut copilăria în mediul rural. Era favorita tuturor – gata mereu pentru a oferi orice ajutor celui care i-l cerea. Tot satul, alcătuit în majoritate din familii musulmane, i-a dăruit iubirea și afecțiunea sa, care a dăinuit de-a lungul anilor.

Și în prezent, cei din satul musulman Kheora se referă la ea cu apelativul „Ma a noastră”.

Tatăl lui Sri Ma era un devot vishnuit. Era renumit pentru cântecele devoționale pe care le interpreta cu vocea sa melodioasă ce nu a încetat niciodată să atingă inimile celor care îl ascultau. Uneori era comparat cu Ramprasad, bardul sfânt din Bengal, despre care se crede că prin cântecele sale inspirate a invocat prezența Mamei *Kali*. Mama lui Sri Ma era o femeie amabilă, cu o fire cinstită, pe deplin dedicată familiei. Faptul că nu era la fel ca alte femei a devenit evident odată cu trecerea timpului. Mulți și-au amintit de ea ca Swami Mukhtananda Giri, cea care purta o haină de culoare ocru și care o însoțea pe Sri Ma în călătoriile sale.

Avea abia 13 ani neîmpliniți când Sri Ma s-a căsătorit cu Sri Ramani Mohan Chakravarty din Atpara. Familia acestuia era din tradiția *Shakti-upasana*. Familia fratelui mai mare al lui Ramani Mohan, Sri Revati Mohan, și soția sa, pramoda Devi, au primit-o ca fată în casă. A rămas cu ei aproape patru ani, în timp ce Ramani Mohan era când în Atpara, când în Dacca. De la o copilărie lipsită de griji în casa părinților săi a trecut la o viață epuizantă cu muncă fizică destul de dură, într-o atmosferă de disciplină restrictivă. Gătea, făcea curățenie, aducea apă, avea grijă de copii și o servea pe cumnata sa în toate modurile posibile. Acest gen de muncă este specifică femeilor de la țară atât în India, cât și în multe alte regiuni ale lumii. Sri Ma a manifestat în aceste condiții o supunere totală și a rămas mereu veselă, binevoitoare și dispusă să